

L'euromotivat

ORÍGENS • El candidat de CiU és un veí del barri de Gràcia dels de tota la vida: va estudiar piano a l'Orfeó Gracienc, era monitor d'esplai als Josepets, jugava a bàsquet als Lluïsos **BRUSSEL·LES** • S'enorgulleix d'engreixar la minoria més activa del Parlament **AFICIONS** • És tenor del Cor Vivace (ara hi canta musicals americans) i lector assidu del 'Financial Times'

Odei A.-Etxearte
BARCELONA

La mare, del Poal. El pare, d'Areny de Noguera. Un dia van passar la Panadella i es van instal·lar per feina a Sant Boi. Allà va néixer, el 30 de juny del 1965, Ramon Tremosa i Balcells, el candidat de CiU a les eleccions europees. El segon de tres germans. Estudiava l'EGB als Salesians, on els diumenges es reunia de manera clandestina l'Assemblea de Catalunya. "Es barrejaven entre els assistents a la missa per entrar i sortir. Jo feia d'escolanet", explica. L'adolescència la va passar a Gràcia. La família s'hi va traslladar quan tenia 14 anys i des d'aleshores el barri ha estat el seu univers indestroctible, a prova del bullici nocturn i de les invasions de turistes i modernets. Ell és dels de tota la vida. Va estudiar piano a l'Orfeó Gracienc, amb el gran Jordi Vilaprinyó. És soci del Cercle de Gràcia, va fer de monitor d'esplai dels Josepets. Jugava a bàsquet als Lluïsos. Va cantar a la Coral Euterpe i ara assaja amb el Cor Vivace. "Gràcia sí que hauria de ser independent. No necessita per res la resta del món mundial", comenta. I és clar: les pel·lícules, als Cinemes Verdi. Rebobinem; fins i tot la primera noia de Barcelona amb qui va festejar era gracienc.

Tremosa es presenta per segona vegada a les eleccions europees amb la convicció que el procés independentista que viu el país s'ho val. Fa cinc anys, els convergents el van anar a buscar. Llavors era professor a la Facultat d'Economia de la UB. Però no un d'aquells que es reclouen a l'aula i als despatxos. "Sempre m'ha agradat influir en la política. Com a acadèmic ho vaig fer tant com vaig poder: amb articles a l'Avui, entrevistes a la ràdio, participant en debats televisius..." Abans havia treballat al sector privat. "Del 2004 al 2009 vaig publicar un llibre per any. Tots molt ben venuts", diu. Un dels més coneguts: *L'èspoli fiscal. Una asfíxia premeditada*. Durant 17 anys va militar a CDC fins que CiU va

El perfil

Ramon Tremosa

Els nens ja han sortit de l'escola i la plaça de la Vila de Gràcia és un niu de cridories i corredisses. L'antiga Rius i Taulet, la del Rellotge: Ramon Tremosa ens cita aquí perquè és un lloc "equidistant" entre el quarter general de CDC i casa seva. I no es pot negar: ell és molt del barri. ■ JOSEP LOSADA

pactar el 2000 amb el PP, tot i la majoria absoluta de José María Aznar. Assegura que "era una militància passiva. Igual que era soci d'Òmnium i de tantes coses". Es va fer independentista en veure que amb Espanya no hi havia "res a fer". El 2009 el van fitxar com a independent. "És un tren que has de decidir si l'agafes en poc temps." I hi va pujar. Després de cinc anys al Parlament Europeu, es presenta a aquestes eleccions amb la garantia del balanç de productivitat. Dels 754 diputats de la cambra ha estat el 7è que més propostes de resolució ha registrat, el 6è en preguntes parlamentàries i el 5è a l'hora de presentar esmenes a normatives. Ha estat ponent de l'ALDE d'onze informes. "Has de tenir currículum i ganes de pensar. El veí no t'exigeix quants informes portes." S'enorgulleix d'haver

aparegut a la segona plana del *The Wall Street Journal* per un *competition report* sobre el monopoli de Google. "I no surt a cap diari català!", es queixa.

Quan se li demana si l'eurocambra és una mena de cementiri d'elefants polítics, Tremosa admet que "n'hi ha uns que treballen molt i d'altres que gens". "No tots poden tenir tots els informes. Hi ha una petita minoria, molt activa, que va a tots els debats, que participa en els dinars i sopars, que assisteix a les conferències que s'organitzen." Aquest rovell de l'ou europeu, on es concentren, diu, "uns cent diputats", és un cercle d'intercanvi d'informació i de contactes estimulants per al candidat de CiU. "Té un gran desgast però al mateix temps és molt estimulants."

Com que no li sobra el temps, a Brussel·les viu en un hotel. "Si

plegués a les tres de la tarda sí que llogaria un pis, amb un sofà i una pantalla per mirar pel·lícules, però no és el cas." Hi arriba tard, a les deu de la nit, i hi té tot el que necessita: una dutxa, un llit, taronges per fer-se el suc, oli d'oliva, pa amb tomàquet i... (ai, las!) el *Financial Times*. És el seu diari de referència. L'únic al qual ha estat subscript. A l'hotel, el fulleja a primera hora. Si hi veu una notícia interessant, la fotografia i la penja al Twitter. És un dels eurodiputats més actius a la xarxa. També va a fer bicicleta al gimnàs. "I de tant en tant una banyera; vasos dilatats".

Malgrat l'afició al Twitter i al blog, se sent de l'última "generació Gutenberg". Llegeix els diaris amb bolígraf, fa reculls i en té un arxiu. Un cop al mes hi fa neteja; una doble tria. Per això se sap de memòria tots els edi-

torials que s'han publicat sobre el procés en la premsa internacional. Els llibres també els esbruta amb un llapis a la mà i apunta les deu cites d'importància a l'última pàgina: "És treball intel·lectual bàsic." Els dijous, quan torna de Brussel·les a les vuit del vespre, fa un petó als nens i va directament a l'assaig de gospel del Cor Vivace. L'any passat van fer un espectacle amb fragments de musicals americans d'èxit, amb coreografia gestual inclosa, *You Can't Stop The Beat*. És tenor d'ampli registre. Podria fer de baríton i de contratenor. Una dada més: quan era acadèmic se'n va anar a la London School of Economics perquè al despatx del costat hi tenia un Premi Nobel. "Això et posa les piles, et motiva." Es veu que els seus fills li diuen, en el llenguatge d'ara: "No et motivis tant, pare!" ■